

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: J. Z.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2019, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „městský úřad“) z 15. 10. 2018, č. j. X, v části, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že 11. 5. 2018 v 15.14 h na silnici č. II/150 v obci Poličná u domu č. p. X, ve směru jízdy k obci Branky při řízení motorového vozidla Audi A3, RZ X, jel rychlostí 79 km/h v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovená obecnou právní úpravou na 50 km/h, tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně

o 29 km/h a porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Městský úřad za přestupek žalobci uložil pokutu 3 000 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení 1 000 Kč.

3. Žalovaný napadeným rozhodnutím dále zrušil usnesení městského úřadu o zamítnutí žádosti o prominutí zmeškání úkonu a řízení zastavil.
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že v napadeném rozhodnutí není uvedeno sídlo žalovaného jakožto náležitost rozhodnutí podle § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), aby bylo zřejmé, kdo rozhodnutí vydal.
5. Městský úřad již v oznámení o zahájení řízení žalobci sdělil, že shromáždil všechny podklady rozhodnutí a že žalobce se s nimi do 10 dnů může seznámit a vyjádřit se k nim. Takový postup je nezákonný. Městský úřad nemohl shromáždit veškeré podklady rozhodnutí ještě před tím, než zahájil řízení. Dokazování se provádí při jednání, výjimečně i mimo něj, ale vždy je třeba vyrozumět účastníka řízení předem. Městský úřad porušil právo žalobce na obhajobu, být přítomen projednání své věci a bezprostředně se vyjádřit k provedeným důkazům. Městský úřad navíc o dokazování nesepsal protokol.
6. Další vadou jsou opomenuté procesní odvolací námitky, rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné. Žalovaný se vypořádal jen s hmotněprávními námitkami a pak uvedl, že se „k dalším odvolacím námitkám nebude vyjadřovat, neboť jde o nesourodou, roztržštěnou a chaotickou změť výpisků z judikatury a obecných lidskoprávních frází“.
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** k žalobním námitkám s bohatými odkazy na judikaturu uvedl, že zásadní je, aby se obviněný mohl seznámit s důkazy a vyjádřit se k nim. V případě předmětného přestupku měl městský úřad shromážděné podklady rozhodnutí před zahájením řízení, žádné další důkazy neobstaral. Žalobce byl poučen, že pokud by požadoval ústní jednání, městský úřad by ho k němu předvolal. Žalobce se k městskému úřadu 13. 8. 2018 dostavil, převzal kopii spisu a sdělil, že se vyjádří, ale neučinil tak ani ve lhůtě stanovené městským úřadem. Žalobce neuvedl, jaká jeho konkrétní práva správní orgány porušily.
8. Žalovaný k námitce nepřezkoumatelnosti uvedl, že Krajský úřad Zlínského kraje je jediný, takže nemůže dojít k záměně s jiným správním orgánem. Zákon nestanoví povinnost uvádět sídlo správního orgánu v rozhodnutí. Žalobce neuvedl, jak jeho právní sféru zasáhlo, když se z napadeného rozhodnutí nedozvěděl, že sídlo žalovaného je ve Zlíně na třídě Tomáše Bati 21.
9. Žalovaný se vypořádal s námitkami, které jsou podstatné, resp. implicitně či uvedením svého názoru, podloženého logickou a rozumnou argumentací. Odvolací námitky žalobce nebyly způsobilé změnit výrok napadeného rozhodnutí. Detailnost vypořádání námitek nemá být výrazem přepjatého formalismu a ohrožovat funkčnost správních orgánů. Rozhodnutí městského úřadu a žalovaného tvoří jeden celek.
10. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Krajský soud zjistil **ze správního spisu** následující a dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.

12. K námitce, že v rozhodnutí chybí sídlo žalovaného, soud odkazuje na § 69 odst. 1 správního řádu, který ukládá správnímu orgánu uvést v rozhodnutí své „označení“. Na rozhodnutí žalovaného o odvolání je skutečně uveden pouze Krajský úřad Zlínského kraje bez adresy. To podle soudu však nebrání řádné identifikaci autora rozhodnutí, který je jedinečný a nezaměnitelný s jiným správním orgánem. Navíc sídlo žalovaného je uvedeno na všech doručenkách (do datových schránek i poštovních), takže žalobce či jeho zmocněnci se s ním mohli jednoduše seznámit i touto cestou.
13. Jako nedůvodnou soud shledal námitku, že městský úřad porušil práva žalobce tím, že neprovedl dokazování při jednání anebo mimo ústní jednání. Městský úřad žalobci oznámil zahájení řízení, ve kterém uvedl, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí a žalobce se k nim může vyjádřit do 10 dnů. Oznámení žalobce nepřevzal a bylo mu doručeno podle § 24 odst. 1 správního řádu (fiktivně) 9. 8. 2018. Žalobce se osobně dostavil k městskému úřadu 13. 8. 2018 a pořídil si kopii spisu a 15. 8. 2018 kopii CD. Poté městský úřad vydal rozhodnutí o přestupku, proti kterému žalobce podal obsáhlé odvolání.
14. Žádná práva žalobce tak nemohla být zasažena. Žalobce měl k dispozici celý obsah správního spisu včetně CD. Šlo o přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti, který zaznamenal rychloměr. Před zahájením řízení městský úřad převzal a zařadil do správního spisu oznámení Policie České republiky, záznam přestupku z rychloměru včetně fotografie, ověřovací list rychloměru a oznámení přestupku sepsané na místě zjištění. Správní spis dále zahrnuje CD s oznámením přestupku, otisk mapy s vyznačeným místem přestupku, kartu předmětného vozidla, evidenční kartu řidiče a jeho fotografii. Na žádost městského úřadu Policie ČR doplnila spis o úřední záznam. Teprve poté městský úřad zahájil správní řízení oznámením, ve kterém žalobce poučil mj. o tom, že shromáždil všechny podklady rozhodnutí, ke kterým se žalobce může vyjádřit do 10 dnů od doručení oznámení. Poté si žalobce převzal kopii spisu a 13. 8. 2018 uvedl, že se k věci vyjádří, až si spis prostuduje. Městský úřad vydal rozhodnutí o přestupku 15. 10. 2018, tedy více než dva měsíce poté, co se žalobce seznámil nebo měl možnost se kvalifikovaně seznámit s podklady rozhodnutí.
15. V uvedeném postupu soud neshledal porušení práv žalobce.
16. Podle § 49 odst. 1 správního řádu správní orgán nařídí ústní jednání „*v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné*“. O záměru správního orgánu provést důkaz listinou mimo ústní jednání by měli být účastníci včas vyrozuměni (§ 51 odst. 2 správního řádu) a dále by o tom měl být sepsán protokol (§ 18 odst. 1 téhož zákona). Podle § 53 odst. 6 správního řádu se důkaz listinou za přítomnosti účastníků provede tak, že se listina přečte nebo se sdělí její obsah.
17. Pokud takto městský úřad nepostupoval, šlo o vadu řízení. Tato vada však neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, protože žalobce byl seznámen se všemi podklady rozhodnutí a měl je v kopiích k dispozici, a to dostatečně dlouhou dobu (přes dva měsíce). Mohl se tak seznámit se všemi podklady a reagovat na ně. To však neučinil. Městský úřad za dané situace nebyl povinen vyzývat opakovaně žalobce k vyjádření k podkladům rozhodnutí. Skutečnosti vyplývající z podkladů rozhodnutí žalobce nezpochybnil ani v odvolání ani v žalobě, proto se tato námitka jeví jako účelová (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012, č. j. 1 As 125/2011-163, body 55 – 59, www.nssoud.cz).

18. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Soud se rovněž ztotožnil s vyjádřením žalované k žalobě. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Žalovaný se k námitkám vyjádřil přezkoumatelným způsobem, žádnou neopomenul, důvody pro jeho rozhodnutí byly seznatelné a dostatečně a srozumitelně popsány. Rozhodnutí o přestupku i odvolání byla řádně a podrobně odůvodněna.
20. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 16. dubna 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

